

HERBARZ POLSKI

i

IMIONOSPIS

zasłużonych w Polsce ludzi

wszystkich stanów i czasów;

UŁOŻONY PORZĄDKIEM ALFABETYCZNYM NA PODSTAWIE HERBARZA NIESIECKIEGO
I MANUSKRYPTÓW.

Tom III.

Aleksander Czelowski

Kości spruchniałe powstańcie z mogiły,
Przywdziejcie ducha i ciało i siły.

Woroniec.

L W Ó W.

Drukiem Kornela Piffera. 1862.

królowej francuzkiej. Paweł, poległ w bitwie z Kozakami na Ukrainie r. 1638. M.

R a d o n i s k i,

Opis herbu.

Tarcza przedzielona na ukos dwiema liniami, po których obu stronach (u dołu i na wierzchu) jest po jednej róży. Początku tego herbu niepodają nasi pisarze. Mateusz Radoniski piastował nie-

gdy starostwo Filipowskie.

Radoński, herbu Jasieńczyk.

Radoński, herbu Łada.

Radoński, herbu Radwan.

Radoński, herbu Łabędź. M*.

Radostowski, herbu Łabędź.

Radoszewski, herbu Niezgoda.

Radoszewski, herbu Oksza, dóm pochodzący z Czech, którego przodek niejaki Gesko znalazł jeszcze u Bolesława Krzywoustego miłe przyjęcie i opatrzenie w dobra. Mikołaj z Siemikowiec, za panowania króla Ludwika prowadząc na Węgrzech żołąd wojenny, we dwudziestu bitwach odniósł zwycięstwo nad Turkami; † 1574. Bogusław, najprzód biskup Kijowski a potem Łucki, przestrzegając surowo karność duchowieństwa, wielce się zajmował krzewieniem obyczajów i bogobożności, z którego to względu dla żydów był nieco za przyostry, których uważał za sprawców wszystkiego złego. Pomiedzy innymi dla kolegium Faustkowskiego przyczynił fundacyi przez zakupienie i darowanie wsi Konotop. Życie pobożne zakończył r. 1638. — Radoszewska Gabryela z domu Zajączków, przez całe życie poświęcała się dla dobra familii i poddanych swoich. Przy zgonie swoim r. 1858 postanowiła ostatnią wolą swoją, by ją pochowano jak najsrkrom-

niej jak inne parafianki, natomiast przyznaczyła znaczne sumy dla rozdania pomiędzy ubogich poddanych, których zawsze jak własne dzieci około siebie gromadziła. M.

R a d o s z y ń s k i,

Opis herbu.

W tarczy jest ni-
by brama, na której
wierzchu znajduje się
krzyż; u spodu tejże
z jednej strony sta-
nowi przedziałka po-
dobnie taką figurę
krzyża, z drugiej zaś
tylko zagięcie; na heł-
mie w koronie są trzy
pióra trusie. Dóm Ra-

doszyńskich kwitnął niegdyś na Wołyniu, z kąd przeniósł się do Litwy. Jakób, służąc pod chorągwią ussarką hetmana Litewskiego, poległ w bitwie pod Wierzchowicami r. 1655.

Radowicki, herbu Bończa. M*.

Radowicki, herbu Grzymała.

Radowski, herbu Jasieńczyk. M*.

Radulecki Michał, paroch Pola-
niecki na Ukrainie, podpisał manifest zanie-
siony r. 1768 do grodu Kijowskiego przeciw
uciskom Hajdamaków. M.

Raduński, herbu Abdank.

R a d w a n,

Opis herbu.

W tarczy jest
chorągiew kościelna
koloru żółtego, na
wierzchu jej krzyż,
a na hełmie trzy pió-
ra strusie. Początek
tego herbu opisuje
Paprocki: W wojnie
z Rusią rotmistrz Ra-
dwan wysłany od kró-
la Bolesława Śmia-
łego z małą garstką ludzi na podjazd, przy-
padkiem trafił na obóz nieprzyjacielski w tak

niekorzystnem miejscu, że dla szczupłości sił swoich, potykać się było niepodobnem. Postanowił wszelako próbować szczęścia boju, i raczej dać życie, niżeli z placu ustąpić; z wielkim tedy sercem uderzono na Ruś, która widząc tak małą garstkę śmiałków, potężnie się oparła, i po ciężkiej walce po odebraniu chorągwi, rozpedziła. Rotmistrz Radwan chcąc swoich znowu do poparcia potyczki przywieść, skoczył do pobliskiego kościoła, gdzie pochwywszy chorągiew kościelną, za wzniesieniem jej do góry zgromadził rozpierchłych około siebie, i powtórnie uderzył na nieprzyjaciela. Ten rozumiejąc, że to jakiś nowy zastęp naciera, począł się mięszać i ustępować, jakoż ów Radwan placu dotrzymał. Za ten czyn nadał mu monarcha polski ową chorągiew, krom innych danin jako znak schlachecki. Z pomiędzy wielu wysokie godności senatorskie piastujących, wspomina Długosz jednego Radwana, który w boju z Jadzwingami siedmiu wodzów tej wojowniczej dzicy naraz pojmał. — Andrzej, sekretarz Zygmunta III., fundował klasztor z szpitalem OO. Bernadyków w Stonimie, zabezpieczywszy mu nadto fundusze dostateczne. M. — Herbem Radwan pieczętują się: Babski, Bieniewski, Brandysz, Branecki, Buchwicz, Charmański, Chlewiński, Chluski, Cikowski, Coluszański, Czapła, Dąbrowski, Dębski, Dobrosielski, Dostojewski z tą odmianą, że nad chorągwią zamiast krzyża ma być pierścień, a na hełmie ręka zbrojna z mieczem; Fiedziuszko, Frystacki, Gliniński, Głuchowski, Gorski, Hluzanin, Jakacki, Janowicz, Jarzębiński, Jaskłowski, Jeziorkowski, Judycki z odmianą, że chorągiew tylko o dwóch połach i bez krzyża, miasto którego kładą strzałę żelazcem do góry wyrzuchowaną, a na hełmie Słepowron stojący na strzale; Karski, Kissowski, Kohalowski z tą odmianą, że zamiast krzyża kładą grot z proporcem; Kononowicz, Kowalewski, Krotki, Krukowski z tą odmianą, że zamiast krzyża używa Słepowrona; Krzyczewski z tą odmianą, co ludycki; Lachowicz, Leszczyński, Lubawski, Łodziński, Łukawski, Magnuszewski, Miemczew-

ski, Mioduski, Nabut, Nadarzyński, Nicki, Okęcki, Okuszko, Oleśnicki, Oleszczyński, Osiński, Oświecim, Oziębłowski, Pakoszewski, Paszkiewicz z odmianą, że miasto krzyża jest pół strzały tylko od żelazca; Pawęcki, Pełka, Peperzyński, Pietruszewski, Piwko, Pokoszewski, Prakowski, Prokowski, Proniewicz-Załamaj, Przygodzki, Przypkowski, Radwan, Radwański, Rakowski, Rpiński, Rusiecki, Rybieński, Siemionowicz z tą odmianą, że miasto średniej poły chorągwi, kładą gwiazdy o 5ciu granach; Skarzewski, Sławkowski, Służewski, Sołokaj z tą odmianą, co Paszkiewicz; Stecki, Suchorzewski, Swiszewski, Szarawski, Szczyt, Tumalewski, Uchański, Wiadrowski, Wierzbicki, Wilam, Wołodkiewicz, Wołodkowicz, Wojkunowski, Wytam, Zembocki, Zembrzydowski.

Radwan Jan, Litwin, wydał życiorys Mikołaja Radziwiłła z przydaniem epigramatu Jana Kozaka i Jana Rudzkiego r. 1692. I.

Radwankowski Stanisław, miasto biskupa Warmińskiego poddał Ornetę zakonowi Krzyżackiemu r. 1520.

Radwański, herbu Radwan, dziedzielił niegdy w Krakowskiem; później piastował na Wołyniu urzęda ziemskie. — Andrzej, znakomity malarz Krakowski w połowie XVIII. wieku, zasłużył się z prac około ozdobienia kościołów w Krakowie. Feliks, akademik Krakowski i profesor, wpływał przeważnie na wystawienie obserwatorium Krakowskiego. M.

Radyłowski Jakób i Antoni, władcy Przemyscy w XVI stuleciu; pierwszy pamiętny z gorliwości za unją świętą na koncylium Trydenckim; drugi uzyskał u Zygmunta Augusta znaczne przywileja dla kościoła ruskiego.

Radzanowski, herbu Abdank.

Radzanowski, herbu Prawdzic.

Radzewski, herbu Łodzian. Franciszek, podkomorzy Poznański, znany z radek wymowy i nieporównanej ludzkości; w